

Forfatter: Juel-Hansen, Erna

Titel: Udrag fra EN UNG DAMES HISTORIE

Citation: Juel-Hansen, Erna: "En ung Dames Historie", i Juel-Hansen, Erna: *En ung Dames Historie*, udg. af Lars Petersen , 1888, s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-juelh01val-shoot-idm139742594630464/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: En ung Dames Historie

Det sidste, Margrethe så' af Olivia, var, at hun stod foran Spejlet, åndede på sit Lommetørklæde og lagde det paa Øjnene for ikke at se forgrædt ud.

Så løb hun ud til Fætter Christian, der ventede på hende i Entréen. Ham kunde Margrethe godt lide, bedre end nogen anden i Familien, for ham kunde hun snakke med, og ham kunde hun spørge om ét og andet, når det kneb. I Reglen fik hun da også ordentlig Besked af ham, men der var saa sjældent Lejlighed, for Mama passede på hende som en Smed, og nu havde han været borte på Rejser i lang Tid.

Han var en stor, kjøn Fyr med tæt kruset, rødt Skjæg om Hage og Kinder, rød og hvid som en Pige, og store, nøddebrune Øjne, der så' meget mere end de skulde, sagde Margrethe. Rædsom kritisk var han og havde altid en Mening stik imod alle andres.

Han så' unådeelig højtidelig ud, bukkede dybt og gav hende Armen så alvorlig som en Bedemand. I Menuettakt gik de sammen ned ad Trapperne. Men de kom i Ulave med Trinene, og allerede ved den første Afsats trak Margrethe Armen til sig, slog ham over Hånden og råbte: „du er'en“ og foer så med ham efter sig ind i Vognen, lige i Armene på Tante Malle, der tog imod hende med en Strøm af Taarer.